

Cato - We gaan naar een nieuwe fase in het reddingswerk.

In het reddingswerk gaat het over vermiste personen, als wij die vinden zijn ze dood! Cato is getraind op zittende, liggende en hangende personen. Dat betekent dat de Cato moet weten hoe een lijkgeur ruikt. Het klinkt natuurlijk allemaal bizar maar zo werkt het wel. Maar hoe kom je aan een lijkgeur? Wat komt er het dichtste bij een lijkgeur? En wat werkt het beste voor onze honden om ze aan de “dood” kunnen laten wennen? Wat het beste werkt volgens de trainers zijn kleding en een placenta. Hoe kom je daaraan? Je moet wel een netwerk hebben, dan wordt het je plotseling aangeboden! Zoals een collega van mij, waarvan haar schoonmoeder is overleden. Haar pyjama die zij aan had, heb ik gekregen. Of de geur daar goed aanwezig is dat is een gok. De overleden vrouw heeft daar een paar uur in gelegen. Ik heb Els de trainster opgebeld dat ik een “lijkgeur” heb. Ik weet dat het luguber klinkt, maar toch ben je hier blij mee. Ik vraag aan Els: wat moet ik hiermee doen? Zij zegt: invriezen! Nou werk ik bij een bedrijf waar een grote vriezer is. De pyjama zit in een plastic tas. Ik heb een tupperware box gekocht en daar de tas met pyjama in gedaan om vervolgens in de vriezer te doen.

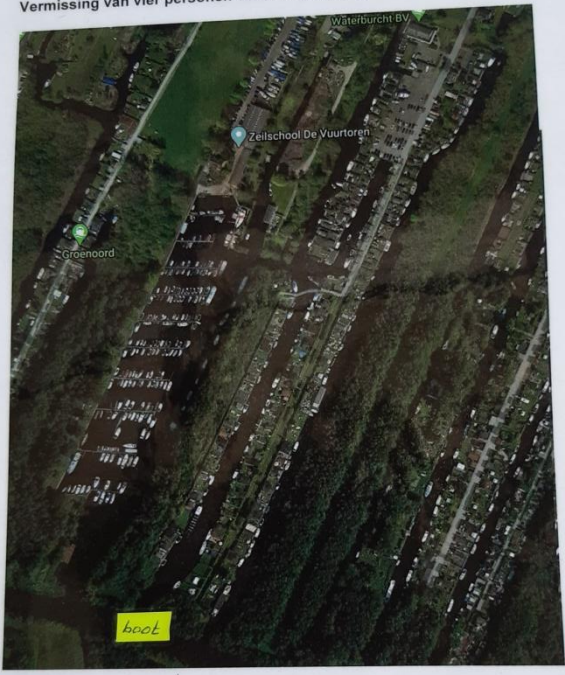
De zondag daarop gaan we het proberen. Zal de lijkgeur te ruiken zijn voor de honden? De lijkgeur was minimaal, uiteraard was de pyjama ontdooid! Maar voordat ze gingen zoeken mocht Cato en de andere honden even aan de pyjama ruiken. Bij alle honden ging even een knopje om. Voor de oudste ervaren hond was de lucht bekend, maar we merkten aan de ervaren hond wel dat het luchtje miniem was. Dus wel bijzonder dat ze allemaal reageerden. Cor, de trainer, heeft na de kennismaking met de “lucht” de pyjama in een boom gehangen. Alle 3 de jonge honden, waaronder Cato, hebben uiteraard met hulp van ons als begeleider keurig verwezen. Nog een “lange” weg te gaan, maar het begin is er. De lange weg gaat denk ik met deze gedreven schnauzer wel meevallen! Wat een werker is Cato!

Het zou toch mooi zijn om aan een placenta te komen. Een oud collega van mij is kraamverzorgster in het ziekenhuis. Ik heb aan haar gevraagd of zij aan een placenta kan komen. Zij moet dat uiteraard aanvragen of ze een placenta aan ons mag geven, we wachten af. Ik krijg op een vrijdagavond een appje van haar, dat er een placenta voor ons is. Ik sprong zowat van de bank, dat is toch gaaf! De jonge ouders

wilde de placenta geven voor een onderzoek in het ziekenhuis, op dat moment werd geen onderzoek gedaan. Mijn oud collega heeft toen uitgelegd wat voor werk wij met onze honden doen. Zij wilde hem graag schenken aan ons. Dat is toch geweldig! Via mijn collega heb ik de ouders bedankt en gefeliciteerd [het is een gezond jongetje geworden]. Ik heb gelijk Els gebeld dat er een placenta voor ons is. Zaterdagmorgen werd de placenta gebracht, netjes verpakt in een afgesloten doos. Zondagmorgen zijn we ermee gaan trainen, de honden reageerde gelijk toen de deksel van de doos af ging. Hoe gaaf is het om Cato aan het werk te zien! Ze herkennen de geur, vergelijkbaar met "dood" maar Cato wist niet wat ze moest doen. Normaal zit of ligt er iemand, nu ruikt ze de geur maar er is niemand! En daar heb je dus je baas voor, die vertelt dat je luid [blaffen] moet gaan! Zo hebben we 2 oefeningen gedaan dat was meer dan genoeg, het vergt heel van de hond. Cato is dan ook echt moe, dat koppie van haar maakt dan overuren. Cato heeft het super gedaan!

Afgelopen zondag hebben wij nogmaals met de placenta getraind. Deze keer reageerde Cato gelijk goed op de geur. De placenta lag in een boom. Ze liep om de boom heen en rook de placenta. Ze kwam mij halen, blokkeerde mij en bracht mij naar de boom waarin de placenta lag. Een hond kijkt normaal gesproken niet omhoog. Dus daarom help ik haar met mijn hand op de boom te leggen. Zo ging Cato netjes tegen de boom aan staan en blafte mooi aan.

Vermissing van vier personen vanaf 17 juni jongstleden.

In de Oostelijke Drecht is een **gezonken** boot **terugggevonden** zonder bemanning. Bij navraag bleek dat er vier mensen op gezeten hebben en tot op heden nog niet zijn gevonden. De watertemperatuur is gemiddeld 17-18 graden. De windrichting heeft vanaf 17 juni veel uit het zuidoosten gewaaaid, echter ook een paar dagen uit het westen. Onze opdracht is om het zoekgebied uit te kammen en uit te sluiten dat de duikers hier liggen of... de duikers vinden.

1. Reken uit wanneer de kans bestaat, als de duikers in het zoekgebied liggen, ze mogelijk gaan drijven.
2. Bekijk/bereken waar ze eventueel naar toe gedreven zijn als ze vanaf de gearceerde plek te water zijn gegaan.
3. Bereken je zoekgebied.

Succes!

We gaan ook weer aan de gang met het waterwerk, dat is wel een favoriet voor mij. Ik vind dat zo ontzettend gaaf. We hebben al vaak getraind met een slachtoffer op de waterkant, maar nu gaan we trainen met twee duikers. Gaat Cato op geur af van de slachtoffers die onder water liggen, die ze niet kan zien. Het moeilijkste item! Ik zal even uitleggen hoe het werkt: Cato heeft geen geur nodig van vermiste personen. Zij is getraind om aan te geven wanneer ze iemand ruikt die zit, ligt of hangt. Dus een vermiste persoon die ergens loopt daar kan Cato niets mee. We hebben voor het eerst getraind met duikers. Bij de eerste oefening lagen ze precies zoals een slachtoffer in het water ligt wanneer hij gaat drijven. Hoofd naar beneden schouders en achterhoofd boven water. Dit is in de meeste gevallen zo. Cato deed wat ze moest doen. Cor vaart langs de brug waar slachtoffers onder liggen. Cato pakt de lucht op, maar Cor vaart door. Dan loopt Cato van de punt van de boot naar de achterkant. Dit betekent: "we hadden lucht maar nu niet meer!" Dus... terug naar de brug en verder uitwerken en vooral Cato helpen! Dat was bijna niet nodig! Echt geweldig om te zien! Cato blaft keurig aan, de duiker heeft de bal van Cato en geeft die aan Cato dat is haar beloning!

Bij de tweede oefening lagen de duikers onder water! Dat was heel moeilijk, maar Cato had lucht! Ze snapte niet waar de slachtoffers waren. Bij het uitwerken moet ik Cato uiteraard helpen. Cor vaart heel langzaam langs het omgeslagen bootje waar de duikers onder lagen. Cato hangt met haar hoofd over de reling, ze heeft de geur goed te pakken. Maar waar zijn ze dan!? Ik doe mij hand in het water en wijs de plek aan waar de duikers liggen. Cato jankt en piept er op los, waar zijn ze dan? Cor zegt tegen mij: trek maar aan dat touw wat op de omgeslagen boot ligt. En dan komen ze boven water. Cato is zo enthousiast, ze blaft en kwispelt haar staart er zowat af, ze springt op het omgeslagen bootje. Ze krijgt haar bal en speelt even met de duikers. Wat een geweldige ervaring is dit. Vreselijk vermoeiend voor haar koppie maar ze het deed perfect. De andere honden hebben het ook super goed gedaan. Wat een fijne gedreven honden hebben wij! We hebben uitgebreid na gepraat met wat te drinken en wat lekkers erbij. Want ook voor ons als begeleiders is het de eerste keer met duikers. We hebben veel geleerd. Toen we begonnen met de training hebben we een opdracht gehad hoe we de slachtoffers moesten vinden. Als je een echte inzet op het water hebt, dan moet je precies weten waar je moet beginnen met zoeken. Het heeft met de temperatuur van het water en buitentemperatuur te maken? Hoe is de windrichting? Waar en wanneer zijn de slachtoffers in het water geraakt? Dat is moeilijk er komt heel veel bij kijken. Els heeft haar sonar diploma, zij kan met de sonar overweg als dat nodig is voor een inzet. Ik zal de andere details jullie als lezers besparen. Als je een drenkeling vindt is dat niet fraai om te zien. Dat hoort er allemaal bij. Moe maar voldaan en met een grote glimlach gaan we naar huis toe. Wat ben ik ongelooflijk trots op mijn Cato, ze is net 2 jaar geworden. Wat heeft ze al veel bereikt in dit werk als reddingshond!

Tot de volgende keer Anneke en Cato.

